

Владика Методије о предстојећем попису: Наши преци су се писали као Срби!

- Ја охрабрујем људе да остају на путу Христовом. Критиковали су неки Патријарха који охрабрује људе да се пишу као Срби, а ја им кажем, поред толико деценија притисака, застрашивања, дискриминације оних који су се тако осјећали и писали и нису одустајали од тог свог пута, то никоме изгледа није био толики проблем колико је проблем да се појави један глас који ће да охрабри све те прогоњене, потлачене, маргинализоване и дискриминисане људе у земаљском смислу, што се појавио да их охрабри и подржи. Подржавам и ја, али ту се не заустављамо јер ту није крај. Идемо да постанемо оно што су наши преци, који су се писали као Срби – беседио је Његово Преосвештенство Епископ бихаћко-петровачки г. Методије 18. октобра 2023. године у манастиру Вољавац код Бијелог Поља.

Данашњи празник Свете мученице Харитине, који је имендан игуманије ове свете обитељи честитао је Преосвећени Епископ Методије. Владика је казао да као што је, по ријечима Христовим, душа претежнија од тела, тако је и сродство духовно претежније од телесног и биолошког:

- Света мученица Харитина је била усвојена од једног дивног и племенитог човјека, који је васпитао у хришћанским и дивним врлинама и подигао у својој породици. Она је тиме што је постала истинска хришћанка и следбеница Христовог Јеванђеља, које је не само слушала и о њему размишљала, него га је и чврсто држала и по њему поступала, а на крају, када је требало, и исповједила Христово Јеванђеље и вјеру, тиме постала истинска и права ћерка, не само онога који ју је усвојио и Христовој науци научио, него је постала ћерка истинска Оца свог небеског. Тако смо и сви ми који смо се овдје на светој Литургији сабрали, на неки начин, можда не толико видљив, опипљив и физичким, биохемијским методама испитљив, али благодаћу Духа Светог смо свакако једна велика породица, чији је Отац небески Бог, а Христос Бог наш Који је син Божји је најзаслужнији нашем разлогу и начину на који смо се ородили са Богом. Иначе би Бог остао недодирљив и апсолутна другост у односу на човјечји род и све створено, да није Христос на себе узео

човјечју природу. Зато су Свети Оци говорили да се друкчије није могуће спасити, односно није могуће доћи у однос са Богом осим кроз Христа“, рекао је Епископ, додавши да ми тиме не ниподаштавамо и не понижавамо оне који нису хришћани, а које истински поштујемо и волимо као своју браћу, али, Христос је, поручио је Његово Преосвештенство, једини мост и веза како можемо да постанемо оно на шта нас је Бог стварањем назначио, да постанемо мали богови по благодати. Не по природи какав је Христос Бог али по благодати Божјој, следујући за Христом Богочовјеком и оним што је Он говорио и што нам је саопштавао. Тако је и Света Харитина постала кћер Оца небеског и ородила се са свима онима који су са Богом кроз Христа однос остварили.

Владика Методије се осврнуо на актуелна дешавања у вези са пописом који је најављен у Црној Гори:

– Ових дана се много прича и завитлала се једна тема око пописа, ко је ко на овом простору оvdје у Црној Гори. А то је увијек било нормално, пописивати се. Сјетимо се и кад се Христос рађао, родио се, управо, у Витлејему због пописа који је тада био у Римском царству, па су дошли у град, своју постојбину из Назарета, Јосиф са Богородицом, да би се у мјесту одакле и потичу пописали, да би царство овог свијета: земаљско, империје и државе знале кога имају за поданике своје. Али, оvdје тај попис не би био толико битан и значајан да не покушавају многи, на неки начин, да преко њега остваре неке своје интересе.

„Ми који смо у Цркви, трагајући и чезнући за истином, не одричемо се ниједне истине и сви врло добро знамо да оvdје овај народ који припада, без обзира да ли је православан, да смо сви генетски, биолошки у веома блиском сродству, па чак и они који не исповједају Христа, него су мухамеданске вјероисповјести или римокатоличке, неке од других конфесија хришћанских, али, веома добро знамо којој етничкој групи и ком корпусу народа овог простора, народ који оvdје живи припада. Рећи ћу вам још нешто, није толико можда ни важно, иако је у великој мјери важно, али није најважније и то добро запамтите, а ја сам дужан да вам то кажем као ваш пастир, јер не обраћам се цијелој друштвеној заједници у овој држави и шире, обраћам се народу који ми је повјерен у богомспасавајућој Епархији будимљанско-никшићкој, људима који иду у цркву и који све раде да достигну спасење, не само своје лично, него и спасење цјелокупне заједнице и сваког човјека на овој земљи. Каже, није најважније то што ми знамо да смо Срби оvdје и припадамо српском народу, неће нас само то знање и сазнање спасити.

Деценијама и вјековима разне земаљске силе и империје нису одустале од својих пројеката и планова да један народ дезинтегришу, обезвриједе, слома и уситне како би овдје остваривали неке своје интересе, па и данас. Ми то знамо, многи су из тог корпуса српског народа настали народи и језици из српског језика, који се уопште и нипочему не разликују од језика који ми Срби говоримо, а који су названи другим именом. Али, ако ми не остваримо најважније истинско и право духовно сродство, поред тога што знамо да смо Срби, и да будемо истински, прави синови Светог Саве, онога који је најсличнији међу Србима постао Христу и само нам о Њему говорио, и због тога је српство не само биолошка и земаљска категорија, него је постало и духовна категорија. То знамо из искуства кроз историју. Ко год није остао као Христов сљедбеник и није издржао на том путу престали су да се зову тим српским именом. Дакле, Свети Сава је нераскидиво свезао Христа и Србе, јер кроз оно светосавље, начин и стил како ми читамо, усвајамо и по Јеванђељу поступамо као Срби вјековима овдје на овом простору. То је Јеванђеље на српски начин, али истинско и право Јеванђеље. Ако не постанемо они истински, прави Срби у духовном смислу, не само у неком имену на папиру, нећемо се одржати под тим именом овдје, као што нису могли да се одрже сви они који нису издржали на том Христовом јеванђељском путу као Христови сљедбеници. Зато сам рекао да је то важно, али није најважније. Најважније је да смо се ми данас око Христоса овдје окупили, да идемо путем наших предака, а онда знамо осталу истину која уз то иде“, навео је Владика, додајући да он не охрабрује људе да се пишу као Срби, јер се то, сматра Владика, подразумјева,, већ охрабрује људе да наставимо заједно путем Христовим, путем Јеванђеља, сљедујући Њему. Да идемо путем спасења и небеској Цркви и заједници у којој су сви који се пишу како сматрају, мисле и убијеђени су да јесу. Ја охрабрујем људе да остају на путу Христовом. Критиковали су неки Патријарха који охрабрује људе да се пишу као Срби, а ја им кажем, поред толико деценија притисака, застрашивања, дискриминације оних који су се тако осјећали и писали и нису одустајали од тог свог пута, то никоме изгледа није био толики проблем колико је проблем да се појави један глас који ће да охрабри све те прогоњене, потлачене, маргинализоване и дискриминисане људе у земаљском смислу, што се појавио да их охрабри и подржи. Подржавам и ја, али ту се не заустављамо јер ту није крај. Идемо да постанемо оно што су наши преци, који су се писали као Срби. На ширем плану, не смијемо се одвајати од наше заједнице, јер ћемо тиме постати лак плијен и нећемо моћи својом снагом да опстанемо на путу, на којем су опстајали и ишли сви наши преци“, поручио је Епископ

будимљанско-никшићи Г. Методије.

spc.rs